

sætte, og hvoraf jeg, som sagt, har Afskrifter fra de Møder, der har været afholdt af Fiskere og Lodsejere, skal jeg paa det indstændigste opfordre Ministeren til at tage det foreliggende Lovforslag tilbage og endnu i indeværende Samling hurtigst muligt fremsætte Forslag til en Revision af den gældende Lov.

Jeg skal endnu kun kort beskæftige mig med Ministerens Ønske om et sagkyndigt Udvalg angaaende Fiskegaardens Nedlæggelse. Det støtter sig til den Omstændighed, at der er fremkommet en Protest mod Nedlæggelsen. Jeg kunde nok oplyse noget om Ophævet til denne Protest og om, hvorledes den er fremkommet, men jeg skal ikke fordybe mig videre deri. Jeg skal kun sige, at det er meget faa Fiskere, der virkelig er interesserede i denne Protest, og de faa, der er det, er det paa en saadan Maade, at man har Lov til at antage, at de ikke ønsker at aabenbare Motiverne til denne Interesse. Jeg skal indskrænke mig hertil. Jeg antager, at ærede Medlemmer vil kunne forstaa Betydningen deraf. Det er jo aldrig vanskeligt at faa samlet en Del Underskrifter af uinteresserede Folk, naar Underskrifterne ikke koster andet end den Ulejlighed, man har med at sætte sit Navn paa et Stykke Papir; hvis man saa tilmed kan gøre en Mand en Tjeneste, en Mand, som man til andre Tider kan være interesseret i har den Evne at lukke det ene Øje eller ogsaa begge Øjne til en kort Tid, saa skriver man gladelig under. Det gør i alt Fald mange Mennesker. Derfor underer det mig slet ikke saa meget, at denne Protest har faaet adskillige Underskrifter; men jeg føler mig ganske overbevist om, at den Dag, man undersøger Motiverne til Protesten, skal det vise sig, at Kuløren vil i temmelig høj Grad gaa af. Jeg har aldrig nogen Sinde paa de Fiskermøder, hvor jeg har været til Stede, hørt en eneste Røst hæve sig for Bibeholdelsen af Laksegaarden, og der har dog ogsaa været Folk til Stede, som har været med til at underskrive den paagældende Protestadresse. Jeg siger derfor: Lad et Udvalg i dette Ting undersøge denne Sag og kræve Motiverne fremlagt, saa skal vi se, hvor meget Protesten vejer, og om den virkelig giver nogen som helst Anledning til, at man udsætter Revisionen af Hensyn til Spørgsmaalet om Laksegaardens Nedlæggelse. Ved det Møde i Søndags, hvor jeg var til Stede, var der baade Folk, som havde underskrevet, og Folk, som havde været med til at samle Underskrif-

ter; men jeg gør atter opmærksom paa, at alle stemte for at faa Revisionen fremmet. Der var ikke en eneste, som stemte imod. Jeg gentager da min Henstilling til den højtærede Minister om, at Revisionsforslaget hurtigst muligt bliver fremsat, saa vi kan gøre et Forsøg paa at faa det ført igennem i denne Samling. Forhaabentlig vil det lykkes. Eet er i alt Fald sikkert, at naar man tager fat paa Arbejdet nu, vil man kunne faa indhentet de fornødne Oplysninger, saa at man i næste Samling kan være ganske klar til hurtigt at gennemføre Forslaget, hvis det ikke skulde lykkes at gennemføre det i denne Samling. Og man vil kunne faa indledet de nødvendige Forhandlinger for at hindre, at Nedlæggelsen af Aalegaarden, og hvad der ellers kan være at ordne, bliver kostbarere, end hvis Revisionen foretages i Aar, noget, der er betydelig Fare for. Endelig vil Revisionsforslagets Fremsættelse berolige de mange hundrede utaalmodige Mennesker, Fiskere og Lodsejere, oppe langs Aaløbet, som nu bliver mere og mere bitre over og betænkelige ved, at det dog aldrig kan lykkes at faa dette Revisionsforslag frem. De vil da faa Følelsen af, at nu er det Alvor, og Haab om endelig at naa et Resultat. Skulde det ikke lykkes at faa Revisionsforslaget gennemført i denne Samling, vil der jo være Mulighed for i sidste Øjeblik at faa vedtaget en Udsættelse til Efteraaret.

Jeg haaber, at den højtærede Minister under Hensyn til det her anførte vil vise den Inødekommen at tage det foreliggende Lovforslag tilbage og fremsætte Revisionsforslaget. Hvis dette Haab ikke gaar i Opfyldelse, ser jeg mig nødsaget til til rette Tid at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg for muligt at opnaa en Overenskomst med Ministeren; under Hensyn til, at dette Udvalg antagelig vil kunne komme til at beskæftige sig med Revisionsforslaget, vil jeg foreslaa, at det bliver af en saadan Størrelse, at Udvalget ogsaa passende kan tage dette Forslag under Behandling.

Alfred Christensen: Da vi her i Tinget for omtrent 14 Aar siden for første Gang behandlede et selvstændigt Lovforslag om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudena, udspandt der sig en meget livlig Kamp, overraskende for dem, som ikke paa Forhaand vidste, hvor mange Tvivlsspørgsmaal der skjulte sig her. Det var, som vi kaldte det, Kampen mellem Høj- lændere og Lavlændere; det var dem højt